Чуєш, друже незлічених далів,
як твій подих ширить дальшу даль?
З-під дзвініці похмурих порталів
продзвени. Твоє терзання й жаль —

дужче за тутешній почастунок.
Будь же завше в зміні днів і дій.
Що таке болючий досвід твій?
Стань вином, якщо згірчавів трунок.

Вийди в ніч, в надмірних чарів час,
зупинись на почувань межі,
жди на дивних зустрічей пришестя.

Хай земне тебе зречеться враз,-
— я течу,— землі тоді скажи,
вимови воді струмливій: — Єсть я.

1923

Перекладач: Микола Бажан